

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 14.12.2011
SEC(2011) 1575 final

DOCUMENT DE LUCRU AL SERVICIILOR COMISIEI

REZUMAT AL EVALUĂRII IMPACTULUI

care însoțește documentul

**Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului
privind anumite măsuri aplicabile țărilor care nu colaborează în vederea conservării
stocurilor de pește.**

{COM(2011) 888 final}
{SEC(2011) 1576 final}

DOCUMENT DE LUCRU AL SERVICIILOR COMISIEI

REZUMAT AL EVALUĂRII IMPACTULUI

care însoțește documentul

**Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului
privind anumite măsuri aplicabile țărilor care nu colaborează în vederea
conservării stocurilor de pește.**

1. DEFINIREA PROBLEMEI: CARE ESTE PROBLEMA EXACTĂ, CINE ESTE CEL MAI AFECTAT ȘI DE CE ESTE NECESARĂ INTERVENȚIA PUBLICĂ?

Convenția ONU asupra dreptului mării¹, precum și Acordul Organizației Națiunilor unite privind stocurile de pește² impune statelor de coastă și statelor ale căror flote pescuiesc în zonele adiacente din largul mării populații transzonale de pești și stocuri de pești mari migratori, să coopereze în gestionarea responsabilă a acestor stocuri în vederea asigurării durabilității lor pe termen lung, fie prin consultări directe între ele, fie prin intermediul organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului (ORGP) relevante.

Se poate întâmpla ca o țară terță să nu reușească să coopereze în gestionarea populațiilor transzonale și a stocurilor de pești mari migratori care se află și în sfera de interes a UE și, mai important, ca atitudinea acestei țări, care poate lua forma unei acțiuni sau a unei omisiuni, să prezinte un risc de pescuit excesiv. Este, prin urmare, imperativ să se utilizeze toate mijloacele posibile pentru a convinge țara în cauză să renunțe la atitudinea care prezintă risc. În cazul în care consultările și schimburile tehnice uzuale nu au succes, o opțiune clară ar fi punerea în aplicare a unor restricții referitoare la comerț, însă UE nu dispune de un mecanism rapid care să permită adoptarea acestora în timp util.

În prezent, UE se confruntă cu pericolul imediat de supraexploatare a stocului de macrou din cauza măsurilor de gestionare adoptate de Islanda și de Insulele Feroe fără să țină seama în mod corespunzător de drepturile altor state de coastă și ale UE. Cu cât i se va permite mai repede Uniunii Europene să reacționeze corespunzător, cu atât aceste probleme și alte probleme potențiale vor fi soluționate mai eficient.

Problema pescuitului excesiv din cauza lipsei de cooperare a țărilor terțe afectează aproape toți actorii din domeniul pescuitului:

¹ [Convenția Organizației Națiunilor Unite asupra dreptului mării](#) din 10 decembrie 1982.
² [Acordul Organizației Națiunilor Unite de punere în aplicare a dispozițiilor Convenției Organizației Națiunilor Unite asupra dreptului mării din 10 decembrie 1982 referitoare la conservarea și gestionarea populațiilor transzonale și a stocurilor de pești mari migratori](#) (intrat în vigoare de la 11 decembrie 2001)

Industria pescuitului, atât pe termen scurt, cât și pe termen lung: concurența pentru piața limitată și scăderea productivității ca urmare a epuizării producției pot duce la importante pierderi economice și de locuri de muncă.

Industria prelucrătoare ar putea avea, pe termen scurt, o mai mare disponibilitate a aprovizionării cu materii prime la prețuri mici, însă ar avea de suferit pe termen mediu și lung consecințele epuizării stocului.

Consumatorii nu vor beneficia, probabil, de creșterea aprovizionării pe termen scurt; efectele la nivelul prețurilor vor fi probabil neutralizate prin creșterea veniturilor și prin crearea de locuri de muncă în industriile de prelucrare și distribuție. Consumatorii vor simți, la rândul lor, efectele scăderii aprovizionării pe termen lung, deoarece vor trebui să plătească prețuri mai mari.

UE și administrațiile naționale ar fi considerate, atât pe termen scurt, cât și pe termen lung, incapabile să facă față acestei probleme. Lipsa de încredere în instituțiile publice se va reflecta în sondaje de opinie, ceea ce poate avea repercusiuni importante asupra altor domenii de politică.

Responsabilitatea de a acționa în apărarea intereselor pe termen lung ale acestor actori le revine în principal autorităților publice.

2. Analiza subsidiarității: Este justificată luarea de măsuri de către UE din motive de subsidiaritate (necesitate și valoare UE adăugată)?

Scopul final al instrumentului propus este evitarea supraexploatării anumitor populații transzonale și stocuri de pești mari migratori în cadrul politicii comune în domeniul pescuitului a UE, însă instrumentul propus (restricționarea sau interzicerea importurilor) intră în sfera de competență a politicii comerciale comune. Ambele politici intră în sfera competenței exclusive a UE. În consecință, principiul subsidiarității nu se aplică în acest caz.

3. Obiectivele inițiativei UE: Care sunt principalele obiective strategice?

Obiectivul general de politică subiacent al acestei inițiative este de a contribui la conservarea resurselor halieutice, acesta fiind și obiectivul principal al politicii comune în domeniul pescuitului. Obiectivul operațional este de a pune la dispoziția UE un instrument bazat pe comerț care să contribuie la atingerea obiectivului general.

4. Opțiuni de politică: Ce opțiuni au fost luate în considerare și ce opțiuni au fost evaluate

Au fost analizate următoarele cinci opțiuni:

- (1) să nu se ia nicio măsură;
- (2) să se ia măsuri sub forma unor instrumente nelegislative, precum mecanisme de tipul „învinovățire și umilire”, etichete de durabilitate sau demersuri diplomatice sub diferite forme;

- (3) să se prevadă, în cadrul politicii comune în domeniul pescuitului, un instrument de reglementare care să permită un răspuns rapid la problemă prin impunerea unei interdicții privind comerțul cu produse pescărești derivate din stocul de pește relevant și care au originea în țara în cauză;
- (4) să se impună restricții comerciale limitate care să includă doar produse pescărești ușor de identificat;
- (5) să se emită un instrument de reglementare care să prevadă „contramăsuri” ca răspuns la un „fapt internațional ilicit” comis de un alt stat.

5. Evaluarea efectelor: care sunt principalele efecte economice, de mediu și sociale ale fiecărei opțiuni, în special în termeni de beneficii (cuantificate/în valoare monetară) și costuri (inclusiv estimările privind sarcina administrativă), alte costuri de conformare și costul de implementare pentru administrațiile publice?

Pentru a aborda mai bine efectele economice, sociale și de mediu ale acestor opțiuni, a fost realizată o analiză a acestora din urmă pentru situația stocului de macrou sub formă de studiu de caz. Acest studiu se referă la disputa actuală privind gestionarea stocului de macrou din Atlanticul de Nord-Est, în care Islanda și Insulele Feroe, fără să țină seama în mod corespunzător de drepturile altor state de coastă, au adoptat măsuri care au pus în pericol durabilitatea acestei zone de pescuit. Datele și informațiile disponibile cu privire la acest stoc permit realizarea unei analize comparative a opțiunilor menționate mai sus.

În măsura posibilului, analiza a inclus o simulare a evoluției respective zone de pescuit în următorii doisprezece ani, bazată pe rezultatele celei mai recente evaluări științifice a stocului. Analiza a inclus, de asemenea, estimările ad-hoc ale sarcinii administrative și alte considerații privind posibilele avantaje și dezavantaje.

Rezultatele analizei arată că

- Opțiunea 1 (opțiunea *statu-quo*) nu este acceptabilă. UE ar trebui să acționeze.
- În timp ce acțiunile nelegislative (opțiunea 2) ar putea fi eficiente în anumite cazuri, în majoritatea cazurilor, este preferabilă opțiunea de a acționa decisiv în justiție. Chiar dacă această opțiune ar fi preferabilă în puține cazuri, ea ar justifica adoptarea mecanismului juridic necesar pentru ca măsura să fie cu adevărat pusă în aplicare în aceste puține cazuri.
- Un scurt rezumat al impactului opțiunilor 3, 4 și 5 este prezentat în tabelul de mai jos:

	Opțiunea 3	Opțiunea 4	Opțiunea 5
Efecte de mediu, economice și sociale	• Recuperare foarte rapidă până la nivelurile dorite • Nici un pericol de epuizare(*) • Certificare CSM menținută • O încredere sporită	• Asemenea opțiunii 3, însă efectele ar putea fi întârziate	• Asemenea opțiunii 3, eventual într-un mod mai eficient

GRAD:	- în gestionari • Salarii majorate după recuperare • Prețuri mai bune pentru consumatori •		
	1	2	1
Sarcina administrativă	Grea: legislație foarte detaliată (trasabilitate), monitorizarea multor produse	Ușoară: legislație mai simplă, mai puține produse monitorizate	Mai grea decât în cazul opțiunii 1: o gamă mai detaliată de măsuri; legislație controversată, monitorizare complexă
	2	1	3
GRAD			
Principalele dezavantaje	• Dificultăți legate de determinarea produselor care conțin speciile în cauză • Dovedirea respectării proporționalității și echității în cazul măsurilor	• Fără dificultăți majore. Mai ușor de dovedit respectarea proporționalității și a echității	• Asemenea opțiunii 3, însă un set mai complex de măsuri se confruntă cu dificultăți complexe în ceea ce privește compatibilitatea cu legislația.
	2	1	3
GRAD			

(*) În studiul de caz privind stocul de macrou, pericolul de scădere a SSB sub valoarea limită de 1,7 milioane de tone

6. Compararea opțiunilor: Care este opțiunea preferată, pe baza căror criterii sau din ce motive?

Efectele de mediu, economice și sociale sunt strâns corelate și foarte similare celor trei opțiuni; singura diferență este că se așteaptă ca opțiunea 4 să producă efecte la un anumit moment ulterior, dat fiind că măsurile adoptate nu sunt la fel de stricte ca în cazul opțiunilor 3 și 5. Eficacitatea mai scăzută a opțiunii 4 este totuși compensată printr-o aplicare mult mai ușoară, atât în ceea ce privește elaborarea legislației, cât și punerea în aplicare efectivă a acesteia. Gradele cumulate (5, 4, 7) nu dau rezultate spectaculoase, permițând să fie selectată sau deselectată o opțiune sau alta.

Mai mult decât atât, este dificil să se facă o generalizare a analizei făcută mai sus în cazul macroului pentru a cuprinde alte cazuri viitoare. Ar putea exista situații în care opțiunea 3 nu se aplică în cazurile în care mărfurile importate fabricate din speciile în cauză au fost prelucrate sau transformate în mod substanțial. În alte situații, măsurile comerciale ar fi inaplicabile (de exemplu, dacă speciile în cauză nu sunt comercializate).

Există totuși posibilitatea de a adopta contramăsuri, dar lipsește un mecanism juridic eficient la nivelul UE pentru a face acest lucru.

Având în vedere toate acestea, s-a ajuns la concluzia că opțiunea cea mai bună ar fi poate una suficient de flexibilă pentru a absorbi principalele avantaje ale celor trei opțiuni de mai sus și capabilă să reducă la minimum dezavantajele acestor opțiuni și costurile administrative. Această opțiune ar putea fi un instrument juridic la nivelul UE cu următoarele caracteristici:

- (a) Bazat în principal pe articolul 207 din TFUE; pot fi luate în considerare și alte temeuri, în cazul în care măsurile avute în vedere nu sunt legate de comerț
- (b) Descrierea domeniului său de aplicare pentru acest exercițiu: situații de lipsă de cooperare în gestionarea pescuitului și de adoptare a unor măsuri care sunt contrare practicilor comune de partajare la nivel internațional și care amenință durabilitatea.
- (c) Institue o listă a măsurilor posibile ce pot fi aplicate, începând cu restricții comerciale și până la contramăsuri de diverse feluri.
- (d) Stabilește principalele principii și criterii în baza cărora aceste măsuri ar trebui să fie aplicate: eficiență, proporționalitate, echitate, compatibilitate cu dreptul, etc;
- (e) Acordă Comisiei competențe de executare în vederea aplicării măsurilor corespunzătoare soluției adecvate, în conformitate cu criteriile menționate anterior;
- (f) Stabilește mecanismele specifice de control de către statele membre în conformitate cu noul Regulament privind procedura comitetelor;
- (g) Stabilește norme clare de suspendare automată sau foarte rapidă a măsurilor atunci când statul care nu a cooperat a adoptat măsurile corective corespunzătoare;
- (h) Comisia ar fi, de asemenea, autorizată să creeze, dacă este necesar, mecanisme noi de monitorizare, ori de câte ori cele existente s-ar dovedi insuficiente.

Domeniul de aplicare ar trebui să excludă cazurile reglementate de legislația INN și de alte instrumente. Lista măsurilor trebuie să aibă un spectru suficient de larg, astfel încât să nu excludă măsuri nou-elaborate eficiente și necontroverse ori de câte ori acestea apar. Principiile și criteriile de la litera (d) trebuie să fie foarte stricte, astfel încât marja de manevră a Comisiei să fie stabilită în mod clar.

7. Monitorizare și evaluare: Care sunt modalitățile prevăzute pentru a stabili costurile și beneficiile reale și pentru obținerea efectelor dorite

Obiectivul întregului exercițiu (a se vedea secțiunea 3) este de a contribui la conservarea resurselor halieutice și de a aduce aceste resurse la niveluri care să permită obținerea producției maxime durabile. Indicatorii utilizați în mod obișnuit pentru monitorizarea stării resurselor halieutice sunt biomasa stocului de reproducere (SSB – *Spawning Stock*

Biomass), și anume cantitatea de pește care este gata să se reproducă în perioada de reproducere, și mortalitatea cauzată de pescuit (F), care indică rata la care peștele este extras din stoc prin activitatea de pescuit. Există și alți indicatori care îi completează pe aceștia și care ilustrează măsura în care activitățile de pescuit nu au un efect doar asupra stocurilor vizate, ci și asupra altor pești sau organisme marine capturate sau rănite accidental.

În prezent, există un sistem foarte sofisticat, proiectat să garanteze o monitorizare în timp util fundamentată științific. Sistemul include colectarea de date privind activitatea de pescuit, eșantionarea și colectarea datelor biologice, studii științifice pe mare realizate prin utilizarea de nave de cercetare și un cadru pentru cooperarea internațională a cercetătorilor din domeniul pescuitului care să permită culegerea și schimbul de date și de informații, efectuarea unor evaluări ale stocurilor de pește și acordarea de consultanță științifică privind gestionarea pescuitului. În ceea ce privește Atlanticul de Nord-Est, majoritatea acestor activități sunt coordonate de către Consiliul Internațional pentru Explorarea Apelor Maritime (ICES). Organisme similare există și în alte zone de pescuit care prezintă interes pentru UE.

Cadrul actual de colectare a datelor pentru analiză științifică³ și mandatul Comitetului științific și tehnic pentru pescuit oferă, de asemenea, o bază curentă pentru producția de date economice utile în vederea monitorizării performanței măsurii propuse, cu ajutorul unor indicatori precum randament economic, cifra de afaceri a flotelor UE și dependența lor față de un stoc de pește sau altul. Monitorizarea importurilor este, de asemenea, o activitate de rutină. Prin urmare, nu există niciun motiv, pentru moment, să se creeze noi sisteme sau să se consolideze oricare dintre sistemele existente în vederea monitorizării stării resurselor halieutice.

³ [Regulamentul \(CE\) nr. 199/2008](#) al Consiliului din 25 februarie 2008 privind instituirea unui cadru comunitar pentru colectarea, gestionarea și utilizarea datelor din sectorul pescuitului și sprijinirea consultanței științifice cu privire la politica comună în domeniul pescuitului.